

عنوان مقاله:

مبانی سهولت و صعوبت «فهم قرآن» با محوریت دیدگاه های آیت الله جوادی آملی

محل انتشار:

دوفصلنامه تفسیرپژوهی، دوره 10، شماره 20 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

سید عبدالله اصفهانی - دانشیار گروه علوم قرآنی دانشکده علوم قرآنی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم. آمل، ایران

خلاصه مقاله:

فهم و استنتاج مراد خداوند در قرآن کریم پس از نزول، از اساسی ترین مسائل مطالعات دین پژوهانه محسوب می شود. مستفاد از صراحت و اشارت آیات و روایات، سهولت و صعوبت سطحی از معانی و مراتب حقایق قرآن است. مسئله ی اساسی پژوهش حاضر که به روش توصیفی - تحلیلی نگارش یافته، کنکاش از مبانی سهولت و صعوبت فهم قرآن با محوریت دیدگاه های آیت الله جوادی آملی است. این مقاله مبانی سهولت فهم قرآن را عبارت از «مفاد برخی از اوصاف قرآن»، «مدلول التزامی تنوع خطابات قرآن»، «دعوت همگان به تامل در مفاهیم آن»، «تحدی قرآن»، «روایات عرض حدیث و روایات متعارض بر قرآن»، «توصیه به تمسک به قرآن» و... دانسته است؛ چنان که معارف فوق بشری و بسیار عمیق در قالب الفاظ محدود، فاصله زمانی و مکانی و اجتماعی مخاطبان با زمان نزول، اکتنا ناپذیری حقایق قرآن، اشتغال قرآن بر الفاظ و عباراتی که در ظهور و خفای مراد خداوند یکسان نیستند. اشتغال همه ی آیات بر ظاهر، باطن، تاویل، حد و مطلع و لایه های طولی و عرضی متعدد و مدلولات فراعرفی و فرادلالی، تجلی خداوند در قرآن، اتصال قرآن به عنوان «حبل ممدود» به مرحله ی الهی «ام الكتاب»، تلقی مفسران عارف شیعه که تاویل قرآن را تطبیق کتاب جمعی قرآن با کتاب آفاقی و انفسی دانسته و مفاهیم و واژه های قرآن را مشتمل بر شریعت، طریقت و حقیقت دانسته اند و ... همگی از مبانی صعوبت فهم قرآن شمرده می شود.

کلمات کلیدی:

فهم قرآن، سهولت، صعوبت، آیت الله عبدالله جوادی، مبانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2038973>

